

מדברי הח' ל. אשכול

במועצה הראשונה של מפלגת פועלי ארץ-ישראל

חל-אביב, 8-10 במאי, 1930

שקולניק: ארלוזורוב לא נסה להציג דברים ברורים בשאלות יחסינו עם

הערבים. במשך השנים האחרונות הוזנחה השאלה הזאת. מרכז

הכובד של פעולתנו צריך להיות בקרקע ובהתישבות. במשך החצי השנה הזניתו

את שאלת הקרקע. בשבילי ברור שהשאלה העיקרית היא קרקע. בה הוא העיקר, כי זהו

האגף של הפעולה. גם כספי קרן העזרה היה אפשר לנצל לפני הקרקע. ישנם באלה

החושבים שקשה לקנות את ביה-שאן, אולם זהו לא נכון. ביחס להתישבות ברור שיש

לקיים כספים מכל המקורות. יש לנצל את ההזדמנות בואו של סימפסון ולהשיג

הלוואה.

ההתישבות של יד המושבה היא יותר גדולה, ובאשר במשך

השנים עד אשר המסק יוכל לכלכל את מחיבתו, הפועל יעבור במושבה וסעיף

ההוצאות הרגילות להספקת המחיבת לא בא כלל בחשבון. באיזורים אחרים כמו

קידרו התקציב של ההתישבות יהיה יותר גדול, מכיון שסביב אין לנו מקורות

עבודה למחיבת. כוכר בהנחה שיש להסציא הכניות זולות של ההתישבות. לפי שהוא.

התקציב של 250-530 לא"י, בנוי על בית מספר דונמים ועבודה במושבה עד

להתישבות ביטוד ההתישבותי על 250 לא"י הוא לא בנוי לעליה, הפועל נשאר

מספר רב של שנים פועל שכיר בעל ריחיים כפולים. יש להבדיל בין זממאת בית

לפועל או ההתישבות. הנה מצבו של כדר מלא עם מספר הדונמים נסיעות הוא די

קשה. את התכנית מקצצים עד למטה של מינימום. ע"י פעולות ההתישבות כאלה לא

נכבוש את החוגים הפיננסיים. בעתונות מדברים על מצבים קשים של הפועל

השכיר ואפחאום הוא, מודיע כנוחן כסף ומשתתף בהתישבות. תכנית כזאת אינה

התישבות. ישנה סכנה לנשול הפועל ולאחר מספר יחיהות משקיות ומסירתן לבעל

בית, אשר במקרה הכי טוב ימסוך פועלים עברים. בסכנה כזאת אין להעמיד את

הפועל. ישבנו אם אנשי מלל ונוחכנו שהתקציב של קטנות עולה בהרבה על השערוותי

על המפלגה לרכז מדץ וכח להשגת אמצעים נוספים להתישבות

אשר תהיה ראוייה לטמה.

לדעתי פתחו המוסדות את הנסיה ל"הכליחיות" בתוך מצבור

אשר גרם למה שקורין י ר י ד ה. דרשנו שהפועל השתחפות של הפועל בהתישבות,

אולם לא בצורה נאותה. במקום ליצור פונה כלל להתישבות, פתחו את

האינפואטיבה הפרטיח.